

Praksisbeskrivelse

om
anerkendelse af tandskader

September 2017

Praksisbeskrivelse om anerkendelse af tandskader som en ulykke

Denne praksisbeskrivelse om anerkendelse af tandskader supplerer den generelle vejledning om anerkendelse af ulykker.

Arbejdsmarkedets Erhvervsikring 14. september 2017

Tina M. Nielsen

Tandskader som fald- eller tyggeskader

Hvis man skader tænderne ved et slag eller fald, vil tandskaden normalt blive anerkendt som en ulykke.

Hvis tandskaden er sket under spisning – en såkaldt "tyggeskade", er det derimod ikke oplagt, at skaden kan anerkendes som en ulykke. Spisning er således normalt ikke en aktivitet, der er dækket af arbejdsskadeloven.

Tyggeskader

Der er tale om en to-leddet vurdering ved tyggeskader:

1. At særlige forhold ved arbejdet har været årsag til tandskaden (lovens § 5)

Eksempel

Tilskadekomne deltager i en officiel middag i Frankrig, hvor der serveres kirsebærkage. Han knækker en tand ved at tygge på en kirsebærsten. Dette opfylder betingelsen om et fremmedlegeme i maden, men opfylder ikke betingelsen om, at spisningen er sket under særlige forhold.

2. At tandskaden skal være forårsaget af en hændelse eller påvirkning af op til 5 dages varighed (ulykkesbegrebet - lovens § 6)

Ad 1: Særlige forhold på arbejdet

Første betingelse kan opfyldes, hvis eksempelvis:

- Tilskadekomne er ansat til at prøvespise, prøvesmage eller tilberede mad
- Spisningen er foregået under forhold, der væsentligt forøger sandsynligheden for fremmedlegemer i maden – eksempelvis spiser under meget primitive forhold i udlandet. Det er dog ikke nok, at tilskadekomne deltager i en forretningsfrokost, eller i øvrigt føler sig forpligtet til at deltage i spisning i forbindelse med sit arbejde.

Ad 2: Hændelse/ påvirkning:

Den anden betingelse – at ulykkesbegrebet er opfyldt – kan normalt opfyldes ved, at der opstår en skade på en eller flere tænder ved at tilskadekomne har tygget i et hårdt fremmedlegeme. Hvis skaden er opstået efter at have tygget i seje madvarer eller andet, må der foretages en konkret vurdering af, om der er årsagsforbindelse mellem den anmeldte påvirkning og tandskaden.